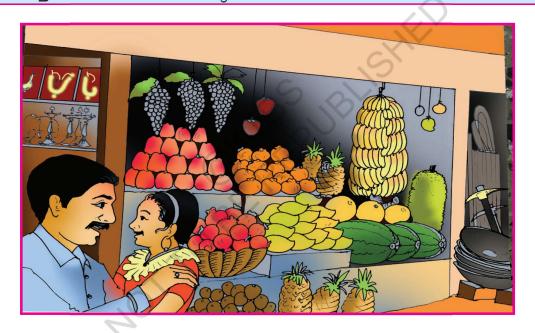
೪. ಮಗು ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳು

– ಎಚ್. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್

ಪ್ರವೇಶ: ಮಾನವನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರು. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಮಾನವ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮರ–ಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ ಕಲಿಯುವ ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ. 'ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದು ನುಡಿ ಕಲಿತು ವಿದ್ಯೆಯ ಪರ್ವತವೇ ಆದ ಸರ್ವಜ್ಞ' ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳಿವೆ. ಹಣ್ಣಿನ ಹಾಗೆ ಬದುಕು ಮಾಗಿದರೆ ಬಾಳು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶಯದ ಪದ್ಯವಿದು.

ಹಣ್ಣಿನಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸುವ ಮಗು ಇಲ್ಲಿ ಈ ತಿರುವಲ್ಲಿ ಥಟ್ಟನವತರಿಸಿದ ಕಪ್ಪು ಲಾರಿಯ ಹಾಗೆ ಗಾಳಿ ಕೀಟಲೆ ಉಗುರೊ ತುಂಟರೆಸೆಯುವ ಕಲ್ಲೋ ॥೧॥

> ಕಾಯಿಯಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಕೆಡವದಿರಲಿ ಹಣ್ಣಿನಂಗಡಿಯಾಗು ನೀನೂನು ಗಿರವಿಯಂಗಡಿ ಗುಜರಿಗಳ ಧೂಳು ಹಬ್ಬಿದ ಊರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ನಡುವೆ ॥೨॥

ಹಣ್ಣಾಗಬೇಕು ಮಗು

ಮೈಯೆಲ್ಲ ಮಾಗಿಹುಣ್ಣಿನ ಸುಕ್ಕು ಬರುವವರೆಗೆ ಪಕ್ಷತನ ಬಿರಿದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿದೆಯಲ್ಲ

ಅದರ ಹಾಗೇ ಕೊಂಚ ಬಾಗಬೇಕು ॥೩॥

ಕೊಬ್ಬಿದರೆ ಚಕೋತನೆಯ ಹಾಗೆ ಕುಗ್ಗಿದರೆ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಹಾಗೆ ಹುಳಿಗಟ್ಟುವುದು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಸರಿಗಾತ್ರವಾಗಿ ಸಮನಿಸಲಿ ನಿನ್ನತನ ॥೪॥

ಕಿತ್ತಲೆಯ ಹಾಗೆ, ಮೋಸಂಬಿ ಹಾಗೆ ರಸಪೂರಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಅಂಜೂರದಂತೆ ಅಪರೂಪವಾಗು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ; ಕಂಡರೆ ಕಾಣು ಕಲ್ಲಂಗಡಿಯಾಗಿ ॥೫॥

> ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಮರಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ದಳದಳಕೊಯ್ದು ಅರಳಿಸಿದ ದಾಳಿಂಬೆಯೊಳಗೆ ಥಳಥಳ ಕೆಂಡ ಬಣ್ಣ ಮಣಿಮಣಿ ಹನಿಹನಿ ತನಿರಸದ ಖನಿಯಾಗು; ॥೬॥

ಹಬ್ಬಿಕೋ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬಳ್ಳಿಯ ಹಾಗೆ ಆಯುಷ್ಯೆ ಚಪ್ಪರದ ಉದ್ದಗಲ; ತಬ್ಬಿಕೋ ಬಿಡಬೇಡ; ಹಣ್ಲು ತೊಡಿಸಲು ನಿನಗೆ ॥೭॥

> ತಾನೆ ಮಣ್ಣಾಗುತ–ಬರಲು ತೋಟಗಾತಿ ಬೆಲೆಯ ರಾಕೆಟ್ಟು ಯಾನ ಹೊರಡದಿರು ಸೇಬು ಹಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಕ್ಕುವ ಎಲಚಿಯಾಗು ॥೮॥